

mærkningerne til Lovforslaget staar, at Bestemmelsen er særlig tilraadelig af Hensyn til de examinati juris, der nu har Autorisation som Fuldmægtige hos Retsbetjente. Der er mange udmærkede examinati juris, der er Fuldmægtige, men vi maa dog ikke glemme, at ingen af dem nogen Sinde har drømt om at skulle blive Embedsmænd, og da den højtærede Justitsminister forelagde Lovforslaget her i Tinget, paaberaabte han sig ogsaa noget ganske andet; han paaberaabte sig, at det kan befrygtes, at der vil blive Vanskeligheder ved at faa samtlige Politimesterembeder besat med kvalificerede Ansøgere. Der er naturligvis ikke mange i dette Land, der bedre end den højtærede Justitsminister er i Stand til at bedømme dette, men jeg kan ikke sige andet, end at denne Udtalelse har forbavset mig i allerhøjeste Grad. Jeg er gaaet tre af de sidste Embedsudnævnelser efter, jeg har taget dem paa Slump, det er Udnævnelserne til Dommer i Skern, Nibe og Thisted. Naar jeg tager Gennemsnittet af disse nye Dommeres Alder, viser det sig, at Gennemsnitsalderen er 48¹/₂ Aar; de har gennemsnitlig siddet som Kandidater i 23¹/₂ Aar, og de har alle sammen gode Førstekarakterer. Det er altsaa i Øjeblikket Stillingen for latinske Jurister, som vil gaa Embedsvejen, at de kan vente at faa Embede i en Alder af ca. 48¹/₂ Aar. Nu ved jeg godt, at der bliver en Del Embeder ledige, men paa den anden Side er Staten ogsaa vel tjent med, at dens vordende Embedsmænd naar Maalet for deres Stræben i en nogenlunde ung Alder. Jeg vil derfor tro, at der snarest vil blive Vanskeligheder ved at faa Embeder til alle de unge og dygtige Fuldmægtige, som i Øjeblikket ønsker det.

For Resten vil jeg ogsaa tilføje, at hvis det i Virkeligheden er at befrygte, at den nye Retsplejereform med Tiden vil blive ført ud i Livet af en Dommerstand, som i nogen Grad er trykket af økonomiske Hensyn, og som i alt Fald ikke rummer Standens Intelligens, saa skal det i alt Fald ikke forøge Lysten til at gaa Dommervejen, naar man, idet man søger Politimesterembeder, skal konkurrere med de danske Jurister. Jeg skal yderligere tilføje, at saaledes som Retsplejeloven har skabt Politimesterstillingerne, er det Stillinger, der visselig paa Forhaand ikke er særlig attraaværdige. Politimesteren skal staa under Statspolitichefen, han skal staa under een eller to Dommere, han skal lystre Parole af Anklagemyndighederne.

En anden Ting er, at jeg godt kunde tænke mig, at den Dag vilde komme, da det vilde være ønskeligt at aabne Adgang for danske Jurister til disse Stillinger. Saa vidt jeg ved, findes der i enkelte af vore større Købstæder veltjente Politiaassistenter, som har dansk juridisk Eksamen, og det kunde være rimeligt, at der blev vedtaget en Overgangsbestemmelse, som satte Ministeriet i Stand til at beskikke dem.

Jeg vil slutte med en lille Henstilling til den højtærede Justitsminister, en Henstilling, som det godt kan være, at det er svært at tage til Følge. Det er til stort Besvær for os Jurister, som arbejder i det praktiske Liv, at saa mange Love faar den samme Dato. Vi skal finde en Lov, som har til Titel: Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. det og det af den og den Dato om det og det; det er ofte forbundet med overordentlig stor Ulejlighed. Det kan godt være, at det ligger udenfor den højtærede Justitsministers Magt at udvirke, at mere betydelige Love hver faar sin særlige Datum, men jeg vil henstille, om der ikke var en Mulighed for, at dette Lovforslag, naar det en Gang bliver til Lov, faar sin særlige Datum. Vi praktiske Jurister vilde være umaadelig glade for det.

Jessen: De Ændringer, som her foreslaas i Lov om Rettens Pleje, er jo ikke ret mange, og ingen af dem er særlig dybt indgribende. Jeg kan derfor i alt væsentligt tiltræde Lovforslaget. Selvfølgelig kunde man have Ønsker om andre Ændringer i Retsplejeloven, men dem skal jeg for mit Vedkommende i alt Fald i Øjeblikket holde tilbage for ikke at bringe Tinget ind i en Diskussion, som muligvis kunde skabe Vanskeligheder for Retsplejereformens snarlige Gennemførelse. Det er mig snarere en Tilfredsstillelse at se, at man kan nøjes med saa faa og smaa Ændringer som dem, der her er foreslaaede; det er mig nemlig et Vidnesbyrd om, at det Arbejde, som Rigsdagen og Ministeriet gjorde, da vi fik Retsplejereformen endeligt gennemført, var et godt Stykke Arbejde, at Retsplejereformen i Virkeligheden er et helstøbt Arbejde, som meget vel kan føres ud i Livet, saaledes som den nu foreligger, og med de Ændringer, som Ministeriet her har foreslaaet. Skulde det saa vise sig, at der var Ting, som trængte til at rettes, kan man jo altid gøre det. Men det drejer sig for mig først og fremmest om at faa Loven ført ud i Livet med saa faa Ændringer som muligt, for at vi kan komme bort fra den nuværende Tilstand.